

111. Wọn wí pé: È dá òun àti arákùnrin rẹ dúró ná, kí o sì rán àwọn akéde sí àwọn ará ilú pé kí wọn péjo.

112. Kí wọn wá bá ẹ pèlúu gbogbo àwọn òpídán tí wọn ní imò púpò.

113. Àwọn òpídán nàà sì wá sí òdò Firiaonu, wọn wí pé: Kini yóò jẹ ẹsan an wa tí a bá bori?

114. Ó wí pé: Bèè ni, dájúdájú èyin yóò wà lára àwọn tí wọn súnmo mi.

115. Wọn wí pé: Ìwọ Muusaa, ẹ ìwọ ni yóò kó ju (òpáà rẹ) sílẹ̀ ni tàbí kí àwa kó ju ti wa?

116. Ó wí pé: È kó ju ti yín sílẹ̀. Sùgbón nígbà tí wọn jú ú sílẹ̀, wọn fi pa idán lójú àwọn èniyàn, wọn sì dèrùbà wọn; idán ìlá sì ni wọn pa.

117. Àwa sì ẹ isípáyá fún Muusaa pé: Ju òpáà rẹ sílẹ̀; nígbà nàà òpáà rẹ bèrè sí ní gbé idán tí wọn pa mi.

118. Òdodo sì dé, ohun tí wọn ẹ níṣẹ̀ sì bàjẹ.

119. Wọn borii wọn níbè, wọn si padà di ẹni yẹpẹ.

120. (Allaahu) sì mú kí àwọn òpídán nàà wó lulẹ̀ ní olùforikanlẹ̀.

121. Wọn wí pé: Àwa gba Olúwaa àwọn àgbáyé gbó.

122. Olúwaa Muusaa àti Haaruunu.

123. Firiaonu wí pé: È gbà á gbó síwájúu kí n tó yònda fún yín! Dájúdájú ète ni èyí jẹ, èyí tí ẹ jìjọ pète-pèrò o rẹ nínú un ilú (kí ẹ tóó wá) nítorí kí ẹ lè lé àwọn èniyàn inú un rẹ jáde; èyin yóò rí nńkan tí máa ẹ fún yín láí pé.

124. Dájúdájú èmi yóò gé ọwọ́ yín àti ẹṣẹ yín ní òdikejì araa wọn (ní ipasípayọ), lẹyin nàà dájúdájú máa kan gbogbo yín mó àgbélébùú.

125. Wọn wí pé: Dájúdájú òdò Olúwaa wa ni àwa yóò padà sí.

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ

السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن

كُنَّا خَنَ الْغُلَبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ

الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا

أَنْ نَكُونَ خَنَ الْمَلِكِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا

أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُوهُمْ

وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا أَهْوَى تَلَفَهُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا

هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ

سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ

قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمْوهُ فِي

الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ

﴿١٢٣﴾ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ

لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا

مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾